

Ziegenhardt bevonden¹), werd, vermoedelijk door de *Abwehr*, aan dat groepje een Nederlander toegevoegd die opdracht had, zo mogelijk na te gaan welke Nederlandse militairen naar Engeland overgestoken waren. Die Nederlander, die beweerde dat hij inlichtingen inwon welke louter voor de families van de betrokkenen bestemd waren, wekte bij de vice-consul in Parijs, bij wie de Rode Kruis-missie zich meldde, aanstonds verdenking; de vice-consul waarschuwde het gezantschap in Vichy, het gezantschap waarschuwde van Voorst Evekink, die zich toen in La Bourboule bevond, ca. 100 km bezuiden Vichy. Van Voorst Evekink legde die waarschuwing naast zich neer en gaf de man die zijn gebruikelijk verhaal afgedraaid had ('de gegevens zijn alleen voor de families bestemd') een afschrift mee van de personalia van alle bij hem geregistreerde Nederlandse militairen. Het gezantschap was hierover hogelijk verontwaardigd.

Begin augustus '40 meende Dijkhoorn dat van Voorst Evekink en de twee kapiteins die hem vergezelden: A. C. de Ruyter van Steveninck en W. P. J. A. van Royen, onmiddellijk naar Engeland dienden te komen waar een groot tekort aan beroepsofficieren was. Op 3 augustus zond hij hun daartoe een instructie via de gezant te Vichy. De drie officieren begonnen met te talmen, beklaagden zich er links en rechts over dat zij zich naar Engeland moesten begeven, trokken tenslotte naar Perpignan bij de Spaanse grens en zagen daar hun talmen beloofd: Spanje liet hen, onder Duitse druk, niet toe. Zij bleven enige tijd in Perpignan hangen en wekten daar zozeer de ergernis van andere Nederlanders op dat een van die Nederlanders (de oud-thesaurier-generaal mr. L. A. Ries²) die, zo schreef hij, 'wekenlang' in hetzelfde hotel in Perpignan gelogeed had, minister van Kleffens waarschuwde: 'Zij geloofden in een Duitse overwinning en hadden geen lust naar Engeland te gaan.'³ Van Kleffens werd trouwens ook door ambtenaren van de buitenlandse dienst ingelicht. Eind september werd hem door de gezantschapsraad van het gezantschap te Vichy bericht, dat het 'zeker' was, dat van Voorst Evekink 'geen zin had naar Engeland te gaan en zich op weinig vleiende wijze over onze regering uitliet . . . De 'missie' (drie officieren met enkele minderen) 'zit nu vrijwel voltallig aan de Rivière met een hoop rijksduiten en koestert zich in de herfstzon'⁴ - van Voorst Evekink, een befaamd vrouwenjager, smaakte overigens ook nog andere geneugten die niet onbekend bleven.

¹ Van beiden en van hun missie in Frankrijk maakten wij al melding in ons vorige deel, nl. in hoofdstuk 9: 'Hulp van buiten'. ² Ries wist enige tijd later via Lissabon Amerika te bereiken. ³ Brief, 9 okt. 1940, van L. A. Ries aan van Kleffens (Dijkhoorn: 'Memoires', bijl. 1 bij bijl. 40). ⁴ Brief, 30 sept. 1940, van F. C. A. van Pallandt aan van Kleffens (*DBPN*, C, dl. I, p. 461).